

[Aksel Larsen.]

blive 10 kr. eller mere, er det ikke alverden; der er for manges vedkommende et stort svælg fra 218 kr. og op til 275 kr. Det hører ingen steder hjemme at sige, at en del af dem har fået pristalsregulering i anledning af januarpristallet. Ja men kravet om de 275 kr. som mindsteugeløn var stillet længe før januarpristallet kom, og man kan ikke komme og sige, at det alt for ringe løntillæg, arbejderne får i medfør af januarpristallet, skal komme dem til skade nu.

I øvrigt har det ærede medlem ikke anfægtet det, jeg i øvrigt har gjort opmærksom på, at hverken han eller regeringen har nogen anelse om, hvor meget der kan blive til de enkelte af de lavtlønnede, hvor mange der er, hvor meget de kan få, hvordan pengene skal fordeles, og jeg forudser, som jeg tidligere har sagt, at der bliver et forfærdeligt slagsmål, når man kommer dertil, at man skal finde frem til fordelingen dels af lavtlønstillægget i år, dels af det almene tillæg til næste år.

Vi går bort fra det ærede medlem hr. Hans Rasmussen og siger et par ord til den højtærede handelsminister. Han påstår, at det er plad umuligt — eller næsten umuligt — at finde ud af en bestemt overskudsprocent. Det, jeg har studeret i det materiale, jeg selv har skaffet mig, er, at man i hvert fald i andre lande mener at kunne finde ud af det, men jeg har forstået, at det overhovedet ikke har den højtærede handelsministers interesse; han har i hvert fald hverken i udvalget eller her villet udtale sig om den metode, man, som jeg har påpeget, i hvert fald kan anvende i Vesttyskland.

Den højtærede minister blev fornærmet over den måde, jeg omtalte spørgsmål og svar på og i det hele taget omtalte det materiale, vi gennem handelsministeren har fået. Jeg ved ikke, om jeg har talt særlig indigneret, men jeg ved, at når man kommer ud for, at man stiller konkrete, letforståelige spørgsmål og man så får svar, der direkte er usandfærdige, og derefter må korrigerer dem og så først får de rigtige svar og på andre områder stiller konkrete, letforståelige spørgsmål og får svar på noget helt helt andet, har man ret til at kritisere det. Og det er nødvendigt at drage det frem her i tinget. Vi må have det sådan, at når

vi kun må arbejde på den måde, at vi skal stille spørgsmål for at få oplysninger, skal vi i hvert fald have fyldestgørende og så korrekte svar, som det på nogen måde er muligt. Og så behøver den højtærede handelsminister ikke at tale om mine informationskilder. Jeg tillader mig at sige, at jeg har tidligere — det er vel nogle år tilbage — i en meget vigtig sag herinde været ude for, hvad jeg desværre først fik konstateret bagefter, at den ansvarlige minister og hans nærmeste underordnede havde forbudt folk, der var lidt længere nede i graderne, at sige deres ærlige mening om en meget stor bevillingssag. Den tid kommer vel, hvor jeg finder det belejligt at trække det frem. Jeg mener, vi må have fastslået, at hvis folketetinget skal træffe en afgørelse, så skal folketetinget informeres så godt som muligt, og vi er ikke blevet informeret så godt som muligt vedrørende priserne.

Noget helt andet er — og det kunne ministeren måske godt have taget hensyn til — at jeg jo har anerkendt, at med de ændringsforslag, der nu er kommet fra den højtærede minister, og med det lovforslag om pris- og avancementstop, der er kommet, synes jeg, vi er så temmelig godt garderet — ikke helgarderet — men det ligger helt anderledes, hvis de forslag bliver vedtaget, og hvis de bliver praktiseret i den ånd, de er udformet i, end det ville have ligget, hvis den højtærede ministers lovforslag fra oktober havde skullet stå alene. Det være også sagt til det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, som mener, jeg har kritiseret pris- og avancementstoplovforslaget. Jeg vil gerne endnu en gang sige, at som det er udformet nu, vil vi stemme for det. Men jeg vil foreslå, at man gør det endnu lidt bedre ved at vedtage vore ændringsforslag.

Endelig en bemærkning til den højtærede handelsminister. Han siger, at da jeg læste op eller citerede nogle af ministeriets svar på mine spørgsmål, undlod jeg at citere det afgørende spørgsmål 22, det, der drejede sig om, hvorvidt bødeansvar skulle pålægges virksomheder som sådanne, eller hvorvidt det også skulle pålægges virksomheder som sådanne, netop den sætning, som den højtærede handelsminister påstod jeg havde underforstået, altså ikke havde henvist til her; jeg læste den ikke op ordret, men refererede fuldkommen korrekt dette med, at den